

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alphonse Eschenbrenner

Strona pozwana: Bundesagentur für Arbeit

Sentencja

Wykładni art. 45 TFUE i art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, aby w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym kwota zasiłku upadłościowego przyznana przez państwo członkowskie pracownikowi przygranicznemu, który nie podlega podatkowi dochodowemu w tym państwie ani nie podlega opodatkowaniu z tytułu tego zasiłku, była ustalona poprzez potrącenie z wynagrodzenia służącego za podstawę obliczenia omawianego zasiłku podatku dochodowego, obowiązującego w tym państwie, w wyniku czego ten pracownik przygraniczny nie otrzymuje, w przeciwieństwie do osób zamieszkałych i zatrudnionych w tym samym państwie, zasiłku odpowiadającego jego wcześniejszemu wynagrodzeniu netto. Okoliczność, że ten pracownik nie posiada wobec swojego pracodawcy roszczenia odpowiadającego części wcześniejszego wynagrodzenia brutto, jakiej nie pobrał ze względu na to potrącenie, nie ma w tym zakresie znaczenia

⁽¹⁾ Dz.U. C 429 z 21.12.2015.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 2 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Stuttgart – Niemcy) – Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV/comtech GmbH

(Sprawa C-568/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 2011/83/UE — Artykuł 21 — Porozumiewanie się z wykorzystaniem telefonu — Wykorzystanie przez przedsiębiorcę linii telefonicznej w celu umożliwienia konsumentom kontaktowania się w sprawie zawartej umowy — Zakaz stosowania taryfy wyższej niż taryfa podstawowa — Pojęcie „taryfy podstawowej”)

(2017/C 121/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Stuttgart

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

Strona pozwana: comtech GmbH

Sentencja

Pojęcie „taryfy podstawowej”, którym posłużono się w art. 21 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, należy interpretować w ten sposób, że koszt dotyczący zawartej umowy połączenia telefonicznego z eksploatowaną przez przedsiębiorcę linią obsługi serwisowej nie może przekraczać kosztu połączenia ze zwykłą linią geograficzną w sieci stacjonarnej lub w sieci ruchomej. Dopóki warunek ten jest spełniony, dopóty kwestia, czy ów przedsiębiorca czerpie zyski z eksploatacji takiej linii obsługi serwisowej, jest pozbawiona znaczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016.